PARLAMENTUL EUROPEAN

2004 *2009*

Comisia pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne

Proiect de raport
al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne privind delegaţia la centrele pentru solicitanţi de azil şi imigranţi din Regatul Unit

RAPORTOR: Panayiotis DEMETRIOU

INTRODUCERE

O delegaţie formată din patru parlamentari europeni (a se vedea lista participanţilor - anexa 1) a călătorit în Regatul Unit, unde li s-au alăturat trei parlamentari europeni (a se vedea lista participanţilor – anexa 1) care se aflau deja acolo şi care au participat parţial la vizită. Misiunea a fost condusă de d-na Martine ROURE (PSE), iar raportor a fost dl Panayiotis DEMETRIOU (PPE-CD). Vizita a avut loc în zilele de 21, 22 şi 23 noiembrie 2007.

Obiectul delegaţiei l-a constituit analiza situaţiei actuale a centrelor de detenţie a imigranţilor şi stabilirea în mod direct a situaţiei referitoare la primirea de solicitanţi de azil şi de imigranţi ilegali în UK şi efectuarea unei evaluări a modalităţii în care au fost puse în aplicare directivele şi regulamentele europene relevante:

- Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanţilor de azil[1] (Directiva condiţiilor de primire)
- Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare şi retragere a statutului de refugiat[2] (Directiva procedurilor)
- Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor şi mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei ţări terţe[3] (Regulamentul Dublin II)

În acest scop, delegaţia a programat schimburi de opinii cu autorităţile guvernamentale şi cu reprezentaţi ai societăţii civile (anexa 2)[4].

Vizita a făcut parte dintr-o serie de vizite efectuate de către membrii Comisiei LIBE pentru observarea directă a condiţiilor în care sunt trataţi imigranţii în diferite state membre ale UE.

[1] *Jurnalul Oficial L 031 , 6.2.2003 P. 0018 – 0025*
[2] *Jurnalul Oficial L 326 , 13.12.2005 P. 0013 – 0034*
[3] *Jurnalul Oficial L 050 , 25.2.2003 P. 0001 - 0010*
[4] Programul vizitei anexa 2

Această vizită în Regatul Unit a urmat alte delegaţii similare în Italia (Lampedusa), Spania (Ceuta şi Melilla, Insulele Canare), Franţa (Paris), Malta, Grecia (Samos şi Atena) şi Belgia.

Vizita s-a axat pe trei centre:

- Centrul de îndepărtare a imigranţilor Yarl's Wood[1] (Clapham)
- Centrul de primire a imigranţilor Oakington [2] (lângă Bedford)
- Centrul de îndepărtare a imigranţilor Harmondsworth[3] (lângă aeroportul Heathrow)

Anterior vizitării acestor centre, delegaţia a primit informaţii esenţiale de la organizaţiile şi ONG-urile care activează în domeniul imigraţiei şi azilului, precum AVID (Asociaţia Vizitatorilor pentru Deţinuţii Imigranţi), Consiliul Refugiaţilor, Serviciul Iezuiţilor pentru Refugiaţi, Barbed Wire Britain, Comisia pentru drepturile omului a Irlandei de Nord, cărora delegaţia ar dori să le mulţumească.

De asemenea, a fost organizată o reuniune la Londra cu mai multe organizaţii[4] implicate în vizitarea deţinuţilor din centrele de detenţie.

Anterior vizitei delegaţiei, participanţilor li s-au oferit rapoartele redactate de Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale, ca urmare a inspecţiilor pe care acesta le-a efectuat în cele trei centre. Acestora li s-au oferit, de asemenea, rapoartele întocmite de Consiliile independente de monitorizare.

Delegaţia a fost însoţită de Unitatea Audiovizual a Parlamentului European care a conlucrat cu o echipă locală de televiziune. Ideea a fost aceea de a prezenta activitatea europeană în cauză prin satelit pe întreg teritoriul Europei[5] (EbS). Vizita a beneficiat de o bună acoperire a presei. Jurnaliştilor nu li s-a permis intrarea în centre. Parlamentarii europeni au ţinut o conferinţă de presă în ultima zi.

CONTEXT

În 2005, Guvernul britanic a stabilit un plan pe cinci ani pentru punerea în aplicare a unei noi strategii privind azilul şi imigrarea. Acest lucru a presupus, în principal, punerea în aplicare al unui Nou Model de Azil incluzând un sistem de proceduri rapide (Fast Track) pentru procesarea anumitor cereri înaintate de solicitanţii de azil şi o creştere a numărului de îndepărtări şi deportări ale persoanele aflate în tranzit sau al căror proces de acordare de azil s-a încheiat.

Agenţia pentru frontiere şi imigrare (BIA), o agenţie executivă a Ministerului de Interne, era, la momentul derulării vizitei efectuate de membrii Parlamentului European, responsabilă cu controlul frontierelor, gestionarea fenomenului imigraţionist în Regatul Unit şi procesarea cererilor de permise de şedere, de acordare a cetăţeniei şi de acordare de azil.

[1] Centrul de îndepărtare a imigranţilor Yarl's Wood, Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL
[2] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ
[3] Centrul de îndepărtare a imigranţilor Harmonsworth
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB
[4] Lista organizaţiilor reprezentate la reuniune este prezentată în anexa 3.
[5] EbS este noul canal de televiziune al instituţiilor europene care oferă gratuit filmări şi relatări către mass-media interesată de ştiri UE.

La data de 14 noiembrie 2007, Primul Ministru a anunţat crearea în 2008 a unei noi organizaţii care va înlocui Agenţia pentru frontiere şi imigrare. Noua Agenţie pentru frontiere a Regatului Unit va încorpora toate activităţile Agenţiei pentru frontiere şi imigrare şi vizele pentru Regatul Unit, precum şi activităţile personalului de la frontieră al Serviciului vamal şi de venituri al Maiestăţii Sale.

Regatul Unit aderă la Convenţia de la Geneva din 1951 referitoare la statutul refugiaţilor şi la Convenţia europeană a drepturilor omului, care împiedică trimiterea unei persoane într-o ţară unde există un pericol real de a fi expusă unor acţiuni de tortură sau unui tratament inuman ori degradant sau unei pedepse.

Regatul Unit şi-a exprimat o rezervă faţă de Convenţia ONU privind drepturile copilului[1] în ceea ce priveşte copiii cărora Regatul Unit le refuză dreptul de intrare şi şedere.

Directivele şi regulamentele europene privind azilul se aplică Regatului Unit (Directiva condiţiilor de primire, Directiva procedurilor şi Regulamentul II Dublin, menţionate mai sus). Cu toate acestea, conform unui raport al Comisiei Europene din noiembrie 2007[2], Regatul Unit se numără printre statele membre UE menţionate de către Comisie care nu aplică Directiva condiţiilor de primire în centrele de detenţie. Comisia reaminteşte că directiva nu permite excepţii în ceea ce priveşte aplicabilitatea sa şi că dispoziţiile acesteia trebuie aplicate tuturor tipurilor de locaţii, inclusiv centrelor de detenţie.

Procedura de azil

În momentul în care o persoană soseşte în Regatul Unit fără documente corespunzătoare de călătorie, persoana respectivă este chestionată cu privire la justificarea lipsei de documente. Dacă există un motiv întemeiat pentru nedeţinerea documentelor, persoana poate fi plasată într-un centru de primire.

Cu toate acestea, în cazul prezentării de documente false sau al unor explicaţii neîntemeiate cu privire la lipsa documentelor relevante solicitate, persoana poate fi acţionată în instanţă şi poate fi trimisă la închisoare. După ispăşirea pedepsei cu închisoarea, persoanele (cetăţeni străini arestaţi) sunt plasate în centre de detenţie unde aşteaptă să fie trimise înapoi în ţara lor de origine.

Persoanele care sunt imediat considerate ca neavând drept de azil pot fi plasate în detenţie pentru a fi rapid retrimise în ţările lor.

Un număr mic de solicitanţi de azil (până în 30% conform nivelului-ţintă al guvernului stabilit în Strategia pe cinci ani privind imigrarea şi azilul) pot fi deţinuţi într-unul dintre cele 10

[1] Convenţia de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaţilor, Convenţia ONU privind drepturile copilului - Regatul Unit şi-a exprimat o rezervă: *„(c) Regatul Unit îşi rezervă dreptul de a aplica o astfel de lege în măsura în care aceasta se referă la intrarea în, şederea în şi plecarea din Regatul Unit a celor care nu au dreptul conform legislaţiei Regatului Unit de a intra şi de a rămâne în Regatul Unit şi la dobândirea cetăţeniei deoarece aceasta ar putea fi considerată necesară ocazional”.*

[2] Raport al Comisiei către Consiliu şi Parlamentul European privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanţilor de azil, COM(2007) 745 final

centre de îndepărtare a imigranților dacă oficialii responsabili cu imigrarea consideră că există un risc de fugă, dacă aceştia provin din aşa-numitele țări sigure[1] cărora li se aplică prevederile privind apelurile nesuspensive (ANS), sau dacă se aşteaptă ca cererea acestora să fie rapid soluționată şi, în caz de respingere, aceştia pot ulterior să fie trimişi în țările lor de origine. Cei care necesită niveluri mai ridicate de securitate şi control pot fi deținuți într-o serie de închisori. În Irlanda de Nord, deoarece nu există facilități speciale de detenție, solicitanții de azil sunt deținuți în închisori.

Cererile de azil pot fi depuse la un punct de intrare în Regatul Unit sau, dacă persoana se află deja în țară, la o unitate de examinare a cererilor de azil, condusă de BIA, fie în Croydon, fie în Liverpool.

Persoana poate fi deținută pe perioada procesării cererii sale.

Începând cu martie 2007, toate noile cereri de azil sunt gestionate printr-un sistem care le plasează sub răspunderea unei singure persoane care va trata fiecare aspect al cererii de la început până la sfârşit. Această persoană este cunoscută sub denumirea de responsabil de caz.[2]

Responsabilul de caz răspunde de:
- intervievarea solicitantului de azil
- adoptarea deciziei finale privind cererea;
- administrarea oricăror forme de sprijin pe care solicitantul are dreptul să le primească;
- prezentarea documentelor oficiale;
- reprezentarea Agenției pentru frontiere şi imigrare în cazul în care solicitantul inițiază un apel juridic;
- pregătirea integrării persoanei respective în viața din Regatul Unit sau pentru întoarcerea în țara de origine fie în mod voluntar, fie prin detenție impusă a persoanei luate în custodie publică.

Există mai multe etape în procesarea cererii de azil:

1. Scurt interviu – „examinare”. Persoana este înregistrată drept solicitant de azil şi debutează procesul de solicitare de azil. Solicitantul trebuie să prezinte paşaportul sau documentele de călătorie pentru stabilirea identității şi naționalității sale şi să-şi susțină cererea. Sunt luate amprente, fotografii şi alte informații de identificare fizică. Sunt adresate câteva întrebări de bază cu privire la cererea depusă. Se poate asigura un interpret dacă solicitantul necesită unul.

   În funcție de rezultatele examinării şi presupunând că Regatul Unit este responsabil pentru procesarea solicitării, solicitanții pot fie să-şi găsească cazare pe cont propriu la familie sau prieteni, fie să intre într-un centru de instalare sau să fie deținuți într-unul din centrele de detenție a persoanelor luate în custodie publică.

[1] A se vedea lista din anexa 4

[2] Responsabilul de caz urmăreşte soluționarea cererii în termen de şase luni, inclusiv procedurile de apel. Aceasta înseamnă că, în termen de şase luni, persoana respectivă va începe procesul de integrare în viața din Regatul Unit dacă cererea primeşte un răspuns afirmativ sau se va întoarce acasă fie benevol, fie prin îndepărtare impusă dacă solicitarea primeşte un răspuns negativ.

Peroanele pot fi deținute în oricare etapă a procesării cererilor lor de azil.

2. Interviul complet este singura şansă de a explica BIA teama de întoarcere în țara de origine, de a prezenta probe şi orice alte documente doveditoare care să sprijine solicitarea.

   După interviu, autoritățile pentru imigrare pot deține solicitantul sau pot recomanda prelungirea detenției dacă acestea consideră că cazul poate fi soluționat rapid ori că solicitantul nu va păstra legătura sau pot acorda o permisiune temporară de intrare în Regatul Unit, de obicei cu cerințe de raportare, pe perioada în care acesta aşteaptă adoptarea unei hotărâri privind cazul.

3. Responsabilul de caz urmăreşte emiterea unei decizii cu privire la o cerere de azil în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii. Acesta îşi bazează decizia pe interviul cu privire la cererea de azil, pe dovezile aduse şi pe informațiile pe care BIA le deține cu privire la țara de origine.

4. Dacă responsabilul de caz consideră că nu există motive pentru acordarea de azil, solicitantul are drept de apel la Tribunalul pentru Azil şi Imigrare, care este independent de Agenția pentru frontiere şi imigrare. Există un termen limită pentru inițierea procedurii de apel.

5. În cazul în care o cerere de azil este respinsă, solicitantul ar putea să fie obligat să informeze periodic BIA. Dacă persoana în cauză nu oferă BIA informațiile cerute, aceasta ar putea fi deținută.

Apeluri nesuspensive (ANS)

În unele cazuri – dacă nu sunt motive pentru solicitarea de azil („solicitare vădit neîntemeiată") şi dacă solicitantul provine din anumite state clasificate – persoana în cauză nu va avea drept de apel atât timp cât încă se află pe teritoriul Regatului Unit. Persoana va fi scoasă din țară şi va trebui să inițieze orice formă de apel din afara Regatului Unit.

Acest tip de apel este un „apel nesuspensiv" iar țările în cauză sunt cunoscute sub denumirea de „țări desemnate pentru apeluri nesuspensive".

Sistemul Fast Track se aplică unei părți a solicitanților de azil: persoanele care provin dintr-o țară considerată o „țară sigură"[1] (Pakistan, India etc.) primesc decizia că vor fi trimişi în țara lor. Acestea pot iniția un apel împotriva deciziei, dar apelul lor nu este unul suspensiv. Prin urmare, acestea sunt expulzate şi pot iniția proceduri de apel din țara lor.

Centrele de detenție

În prezent există 10 centre de îndepărtare operaționale în Regatul Unit cu o capacitate totală de 2 541 de locuri.

[1] A se vedea lista din anexa 4

Centrele de detenție vizitate găzduiesc persoane care aşteptau să fie deportate:

- persoane cărora nu li s-a acordat azil, care se află în etapa finală a procedurii şi aşteaptă decizia de îndepărtare a acestora,
- persoane ale căror cereri de azil sunt în curs de evaluare,
- imigranți cărora nu li se permite şederea în Regatul Unit
- cetățeni străini arestați.

În prezent, prioritatea pentru Regatul Unit o reprezintă îndepărtarea cetățenilor străini arestați – cu alte cuvinte, infractori condamnați pe care Ministerul de Interne urmăreşte să-i deporteze în țările de origine. Din acest motiv, aproximativ 1 200 de locuri sunt destinate acestui tip de detenție – aproape jumătate din locurile disponibile.

Cea mai mare parte a facilităților de detenție sunt administrate de firme private. Au fost exprimate anumite preocupări de către o parte a delegației cu privire la faptul că va fi necesară o definire mai clară a responsabilităților întreprinderilor private şi ale autorităților publice în ceea ce priveşte procedurile de îndepărtare.

- Yarl's Wood şi Oakington: Contractor GSL UK Ltd
- Harmondsworth: UKDS (Serviciul de Detenție al Regatului Unit)

Sunt planificate noi centre: un centru nou lângă Gatwick - Brook House - 450 de locuri (2008) şi un alt centru nou – 2009 – 350 locuri.

Durata detenției este nelimitată.

În raportul său din noiembrie 2007 privind aplicarea Directivei condițiilor de primire[1], Comisia reaminteşte că, având în vedere că *detenția este o excepție de la regula generală a libertății de circulație, care poate fi utilizată doar când „se dovedeşte a fi necesară", detenția automată fără nicio evaluare a situației persoanei în cauză este contrară dispozițiilor directivei. Mai mult, durata detenției, cu excepția cazurilor adecvat motivate (de exemplu ordinea publică), care împiedică solicitanții de azil deținuți să se bucure de drepturile garantate în conformitate cu directiva, este, de asemenea, contrară dispozițiilor acesteia.*

Persoane vulnerabile

Deoarece trebuie abordate nevoile speciale ale solicitanților de azil vulnerabili, articolul 17 din directiva condițiilor de primire prevede faptul că statele membre sunt obligate să identifice aceste nevoi.

În raportul său privind punerea în aplicare a directivei condițiilor de primire[2], Comisia aminteşte că, în conformitate cu articolul 10 din directivă, copiii deținuți au dreptul la

[1] Raport al Comisiei către Consiliu şi Parlamentul European
privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil, COM(2007) 745 final

[2] Raport al Comisiei către Consiliu şi Parlamentul European
privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil, COM(2007) 745 final

educaţie. În acest raport, Regatul Unit se numără printre statele membre în privinţa cărora au fost exprimate preocupări referitoare la măsura în care sunt îndeplinite aceste prevederi speciale.

Educaţia în centrele de detenţie este garantată în practică, dar inspecţiile independente au dezvăluit faptul că prevederile educaţionale sunt deficitare în centrele de detenţie. În timp ce locaţii pentru cursuri sunt oferite în cadrul facilităţilor de detenţie, în prezent nu pare că au fost puse la dispoziţie fonduri şi nici nu au fost iniţiate acţiuni pentru a da cu adevărat un sens acestor activităţi educaţionale.[1] O inspecţie recentă a unui centru de detenţie a imigranţilor cu unităţi speciale pentru familii a evidenţiat cazuri de copii a căror educaţie a fost considerabil afectată de acest regim de detenţie (Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale, Raport privind o inspecţie neanunţată la Centrul de îndepărtare a imigranţilor luaţi în custodie publică Yarl's Wood, 28 februarie - 4 martie 2005).[2]

Înaltul Comisar al ONU pentru Refugiaţi şi ONG-urile pot avea acces în centrele de detenţie a imigranţilor.

Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale

Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale (Anne Owers CBE) este şeful Inspectoratului pentru închisori al Maiestăţii Sale. Inspectorul-şef oferă o analiză independentă a regimului de detenţie în Anglia şi Ţara Galilor prin efectuarea de inspecţii anunţate şi neanunţate la facilităţile de detenţie. Atribuţiile sale includ închisorile, închisorile pentru tineri şi centrele de detenţie a imigranţilor.

Există, de asemenea, o poziţie separată a Inspectorului-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale pentru Scoţia.

Consiliile independente de monitorizare (CIM)

Prin lege (Legea privind imigrarea şi azilul 1999), fiecare centru de îndepărtare a imigranţilor trebuie să deţină un Consiliu independent de monitorizare (CIM).

Membrii CIM sunt numiţi dintre voluntarii din rândul publicului general care pot candida pentru această poziţie. Membrii CIM au dreptul de a intra şi de a verifica condiţiile din centrele de îndepărtare.

Consiliile au sarcina specifică de a se convinge de tratamentul uman şi echitabil al persoanelor deţinute în centrele de îndepărtare şi de a întocmi rapoarte către secretarul de stat.

Pentru a permite Consiliului efectuarea eficientă a acestor sarcini, membrii acestuia au drept de acces la fiecare deţinut şi în fiecare parte a centrului, precum şi la înregistrările centrului.

---

[1] Raport al Comisiei către Consiliu şi Parlamentul European
privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanţilor de azil, COM(2007) 745 final

[2] Raport naţional redactat de reţeaua Odysseus pentru Comisia Europeană privind punerea în aplicare a directivei privind condiţiile de primire pentru solicitanţii de azil în Regatul Unit

Statistici[1]

Într-o scrisoare adresată Comisiei pentru afaceri interne, din 20.11.2007, directorul executiv al Agenției pentru frontiere şi imigrare, Lin Homer, a confirmat că agenția se află în curs de deportare a 4 000 de arestați cetățeni străini în anul curent.

Lin Homera a afirmat: *Echipele noastre de executare îndepărtează mai multe persoane ca oricând şi deja anul acesta am îndepărtat cu aproximativ 1 000 de arestați cetățeni străini mai mult decât în tot cursul anului 2006.*

Excluzând persoanele dependente, numărul de cereri de azil primite în 2006 a fost de 23 610, cu 8% mai mic decât în 2005.

Proporția cererilor depuse din țară (adică de persoane care au intrat deja în Regatul Unit mai curând decât dintr-un punct de intrare) a fost de 85% în 2006, în comparație cu84 % în 2005 şi 78 % în 2004.

Cel mai mare număr de cereri au provenit de la resortisanți din Eritrea, Afghanistan, Iran, China şi Somalia.

Pe ansamblu, 6 225 (26%) din cererile pe 2006 au avut ca rezultat acordarea de azil (10%), Protecție umanitară (PU)/Permis discreționar (DL) (9%), sau, în proceduri de apel, permise (8%)

Îndepărtările legate de azil (inclusiv returnarea asistată, persoanele care pleacă benevol ca urmare a inițierii unei acțiuni de executare împotriva acestora şi peroanele pentru care s-a stabilit că au părăsit Regatul Unit fără a informa autoritățile pentru imigrare) au crescut în 2006 la 16 330, exclusiv persoanele dependente, cu 19% mai mult decât în 2005.

Naționalitățile cu cel mai mare număr de solicitanți principali îndepărtați sau care au plecat benevol în 2006 au fost irakieni (1 780), turci (1 665), sârbi şi muntenegrini (1 420), afgani (1 185) şi pakistanezi (875).
Incluzând persoanele dependente, 18 280 de solicitanți de azil au primit decizie de îndepărtare în 2006, cu 17% mai mult decât în 2005 (15 685). Date cu privire la persoanele dependente îndepărtate au fost colectate doar începând cu aprilie 2001.

Îndepărtările de imigranți şi solicitanți de azil

Numărul de persoane care au primit decizie de îndepărtare sau care au plecat benevol din Regatul Unit (UK) în 2006 a fost de 63 865, înregistrând o creştere de 10% comparativ cu 2005 (58 215). Dintre cei care au fost îndepărtați sau care au plecat benevol în 2006:
- 55% au fost îndepărtați după ce li s-a refuzat inițial intrarea în port,
- 36% au fost îndepărtați ca urmare a unei acțiuni de executare şi

[1] *Controlul imigrației: Statistici, Regatul Unit – MINISTERUL DE INTERNE, CONTROLUL IMIGRAȚIEI: STATISTICI, REGATUL UNIT, 2006 – Prezentat Parlamentului de către secretarul de stat pentru Departamentul pentru afaceri interne din ordinul Maiestății Sale, august 2007, pagina 5*

- 10% au plecat în cadrul programelor AVR derulate de Organizația Internațională pentru Imigrare (OIM).

Din numărul total de persoane îndepărtate în 2006, 16 330 persoane au cerut azil într-o anumită etapă ca solicitanți principali. Incluzând persoanele dependente, 18 280 de solicitanți de azil au primit decizie de îndepărtare în 2006, cu 17% mai mult decât în 2005 (15 685).

Detenția imigranților

La 30 septembrie 2006, existau 2 010 persoane deținute exclusiv în temeiul competențelor prevăzute în Legea privind imigrația în Regatul Unit, excluzând persoanele deținute în închisori.

Dintre acestea, 1 455 de persoane (72%) au fost înregistrate ca solicitând azil la o anumită etapă. Cea mai mare parte (98%) din deținuții imigranți au fost ținuți în centre de îndepărtare a imigranților, restul de 2% fiind ținuți în locații de găzduire pe termen scurt a imigranților.

Naționalitățile cu cel mai mare număr de deținuți au fost jamaicani (155), nigerieni (140), indieni (115) şi pakistanezi (110).

28 % dintre deținuți s-au aflat în detenție pentru mai puțin de 14 zile,
14 % pentru între 15 şi 29 de zile,
16 % pentru între una şi două luni şi
22 % pentru între două şi patru luni
3 % au fost deținuți pentru un an sau mai mult.

ÎNTÂLNIREA CU ORGANIZAȚIILE ŞI ONG-URILE

Întâlnirea a avut loc în Londra, la data de 21 noiembrie 2007. Printre invitați s-au numărat organizațiile[1] care vizitează regulat centrele de detenție sau care sunt prezente permanent în cadrul acestora.

Organizațiile au fost extrem de bine organizate şi eficiente în transmiterea prezentărilor lor. Membrii delegației au ascultat cu atenție ONG-urile sub rezerva, bineînțeles, a faptului că informațiile oferite de acestea nu puteau fi verificate de către delegație pentru a exclude posibile exagerări sau generalizări ale anumitor incidente raportate**.** Acestea şi-au exprimat preocupările cu privire la 5 aspecte principale: natura detenției /durata detenției, procesul Fast Track, accesul la consiliere juridică, tratamentul copiilor şi condițiile de sănătate ale deținuților.
Acestea au prezentat, de asemenea, câteva cazuri concrete privind siguranța deținuților. S-a prezentat, de asemenea, situația din Irlanda de Nord şi Scoția şi a fost explicată problema referitoare la diferențele dintre sistemele juridice din Scoția şi Irlanda de Nord.

Preocupările principale ale acestor organizații au fost după cum urmează:
- Creşterea dramatică a utilizării detenției în ultimii ani: rolul detenției s-a schimbat.
- Detenția utilizată aparent ca strategie privind numărul deținuților mai curând decât ca justificare individuală (cu o detenție din ce în ce mai arbitrară)

[1] Lista organizațiilor reprezentate la întâlnire se află în anexa 3.

- Lipsa de orientări tangibile cu privire la care sunt persoanele deținute, unde sunt acestea deținute şi de ce? În realitate, disponibilitatea paturilor libere dictează deseori când şi unde o persoană este deținută.
- Decizia de detenție este luată de un singur ofițer.
- Nu există o examinare juridică automată
- Persoanei deținute ar trebui să i se prezinte motive justificatoare ale acestui fapt. În prezent, acestora li se oferă o foarte vagă listă de verificare în format A4 şi nu se cere nicio dovadă care să sprijine decizia ofițerului pentru imigrare.
- Nu există o limită superioară a duratei de detenție (s-a dat exemplul unei persoane care a fost deținută 2 ani şi 8 luni – câteodată persoanele vor să se întoarcă acasă, dar nu dețin niciun document de călătorie)

Detenția copiilor

- Utilizarea din ce în ce mai frecventă a detenției familiilor.
- Lipsa unei politici coerente privind detenția familiilor şi copiilor în Regatul Unit.
- Regatul Unit a operat derogări de la Convenția ONU privind drepturile copilului[1] şi ca atare unii copii cărora nu li se permite intrarea sau şederea în Regatul Unit sunt plasați în centre de detenție împreună cu familiile lor. Membrii invită Regatul Unit să-şi reconsidere poziția referitoare la rezerva exprimată privind dreptul de a nu aplica prevederile articolului 37 litera (c) a Convenției ONU privind drepturile copiilor.
- Impact degresiv asupra limbajului şi comportamentului general – udarea patului, murdărire zi şi noapte.
- Mulți părinți au prezentat simptome de depresie.

Probleme de acces la consiliere juridică şi procesul Fast Track

- Diminuările operate în ceea ce priveşte consilierea juridică şi accelerarea procedurilor au făcut ca, în ultimii ani, sistemul de acordare de azil să devină din ce în ce mai dificil de contestat, în special de către o persoană care este deținută.
- Consilierii juridici primesc, în prezent, o remunerație fixă pentru asistarea deținuților; multe firme de avocați s-au retras deoarece nu şi-au mai putut permite să lucreze în acest domeniu.
- Este extrem de dificilă găsirea de consilieri juridici pe perioada detenției, deoarece puține centre sunt conectate la internet, iar cele câteva firme enumerate în bibliotecile centrale sunt, deseori complet ocupate. Lipsa conexiunii la internet şi a accesului la telefon. Un alt factor care face dificilă găsirea de avocați a fost acela că autoritățile au fixat o rată minimă de succes la nivelul procedurilor de apel pentru avocați, fapt care îi determină să refuze alte cazuri mai dificile pentru a păstra o bună rată a succesului.
- Cazuri ale persoanelor din cadrul sistemului Fast Track din Harmondsworth (bărbați) şi Yarl's Wood (femei) cărora li s-a numit un reprezentat legal sunt deseori abandonate ca urmare a lipsei de timp pentru cunoaşterea clientului. Persoanele aflate într-un proces de apel nesuspensiv (contestarea refuzului posibilă doar din țara lor de origine) beneficiază inițial de asistență juridică la fața locului.

[1] Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, Convenția ONU privind drepturile copilului - Regatul Unit şi-a exprimat o rezervă: *„(c) Regatul Unit îşi rezervă dreptul de a aplica o astfel de lege în măsura în care aceasta se referă la intrarea în, şederea în şi plecarea din Regatul Unit a celor care nu au dreptul conform legislației Regatului Unit de a intra şi de a rămâne în Regatul Unit şi la dobândirea cetățeniei deoarece aceasta ar putea fi considerată necesară ocazional"*

- Procesul Fast Track este prea rapid pentru acordarea de decizii sigure; ziua 1 – solicitarea de azil, ziua 3 – decizia de respingere a cererii, apelul trebuie iniţiat până în ziua a 9-a.
- Avocaţii nu au timp să călătorească până la centre.
- Problema privind transferul deţinuţilor de la un centru la altul, fapt care cauzează o lipsă de continuitate în ceea ce priveşte reprezentarea juridică.
- Nu există o supraveghere juridică adecvată a deciziilor de deţinere. „Judecătorii competenţi în materie de imigrare" nu sunt consideraţi judecători adecvaţi în Regatul Unit, nu există un registru adecvat cu privire la procedurile „în instanţă" referitoare la imigrare.
- Probleme cu noua procedură video de audiere pentru eliberarea pe cauţiune – pentru a se evita necesitatea de a călători de la tribunal la clientul deţinut, există posibilitatea de prezentare la audiere printr-o conexiune video. Cu toate acestea, 10 minute de conferinţă video cu deţinuţii înainte de audiere sunt total inadecvate în vederea unei reprezentări eficiente.

Sănătate

- Îngrijirea sănătăţii mintale şi îngrijirea sănătăţii reprezintă o preocupare foarte specifică pentru ONG-uri.
- Spre deosebire de sistemele de sănătate din închisorile penale, centrele medicale din centrele de detenţie prin îndepărtare nu fac, în realitate, obiectul supravegherii de către Serviciul Naţional de Sănătate.
- Perspectiva detenţiei nelimitate poate avea un efect devastator asupra persoanelor, deoarece sănătatea lor mintală poate fi afectată în timp. Există bărbaţi în mai multe centre care au fost deţinuţi mai mult de un an.
- Numărul de incidente de auto-vătămare pe perioada detenţiei reprezintă o sursă de îngrijorare: din aprilie 2006 până în ianuarie 2007, peste 1 600 de deţinuţi au fost clasificaţi formal „cu risc de auto-vătămare". Suicid - 10 cazuri din 1989, 5 la Harmondsworth
- Serviciile medicale din centre sunt externalizate şi administrate de clinici particulare de medicină generală. Prin urmare, liniile de răspundere medicală sunt neclare şi vagi. Înregistrări inadecvate. Probleme în ceea ce priveşte reducerea costurilor, nivelul scăzut al competenţelor şi atribuţiilor personalului.
- Intrările repetate în greva foamei şi revoltele sunt singurele mijloace prin care deţinuţii îşi pot exprima suferinţa şi mânia în ceea ce priveşte tratamentul aplicat; aceştia sunt disperaţi să anunţe lumea exterioară cu privire la situaţia lor.
- Acuzaţiile de tortură şi suspiciunile de probleme de sănătate mintală nu sunt monitorizate adecvat.
- Leziunile cauzate în timpul acţiunilor de îndepărtare nu sunt adecvat documentate sau investigate de către autorităţile competente.
- Profilaxia adecvată împotriva îmbolnăvirilor de malarie pentru deţinuţii vulnerabili care sunt returnaţi în ţări cu risc mare de îmbolnăvire de malarie, mai ales pentru femeile însărcinate care prezintă probleme de sănătate mintală, reprezintă o altă preocupare în ceea ce priveşte sănătatea.

Preocupări cu privire la grupurile vulnerabile

- Detenţia de familii, copii şi femei însărcinate, victime ale torturii şi persoanele care suferă de tulburări ale sănătăţii mintale sau de boli fizice grave reprezintă o preocupare

majoră pentru toate grupurile de vizită, pentru membri ai sub-grupului pentru detenție şi ai AVID. Efectul detenției asupra copiilor poate fi extrem de dăunător. Furnizarea de scutece şi de alte obiecte sanitare este precară, iar femeile însărcinate se plâng de alimentația săracă fără sprijin suplimentar pentru necesitățile lor specifice. Educația nu este obligatorie, fapt care îi lasă pe copii fără nicio înclinație spre a face ceva, iar sănătatea lor mintală are, prin urmare, de suferit.

Alte probleme:

Persoanele sunt mutate din centrul de detenție din mai multe motive. În consecință, acest lucru face imposibil accesul anumitor persoane la reprezentatul lor juridic din cauza distanței sau unele şedințe medicale sunt pierdute. În unele cazuri trebuie găsiți noi reprezentanți juridici, fapt perturbator în sine. Accesul la familii este, de asemenea, perturbat. Continuitatea îngrijirii medicale este, de asemenea, amenințată de transferul între centrele de detenție. Mutarea frecventă a deținuților între centrele de detenție de pe teritoriul țării le menține acestora o stare de insecuritate psihologică.

O nouă procedură de reclamare a fost introdusă la sfârşitul anului 2006 pentru a încuraja populația să prezinte reclamații cu încredere. Cu toate acestea, populația este încă îngrijorată în privința efectelor negative pe care reclamațiile le-ar putea avea asupra cazurilor lor şi este, prin urmare, reticentă în a ridica anumite probleme.

Situația din Irlanda de Nord

- Nu există nicio facilitate de detenție destinată în acest scop în Irlanda de Nord. Imigranții ilegali/solicitanții de azil care au fost refuzați au fost anterior deținuți în închisori, în prezent aceştia sunt deținuți în secțiile de poliție până în momentul în care pot fi transferați în Regatul Unit.
- Lipsa de instruire a polițiştilor în acest domeniu.
- Probleme privind aspectul reprezentării juridice.
- Necesitatea unei supravegheri adecvate de către BIA (Agenția pentru frontiere şi imigrare)

VIZITELE ÎN CENTRE

Delegația a vizitat facilitățile de detenție şi au constatat condițiile în care sunt ținuți imigranții şi solicitanții de azil şi au vorbit cu aceştia. Cu toate acestea, nu întreaga delegație a putut să intre în partea din clădire unde sunt ținuți deținuții din motive de lipsă de spațiu.

Deoarece parlamentarii europeni erau însoțiți de asistenții acestora, personalul grupurilor parlamentare şi al secretariatului LIBE a trebuit să formeze două grupuri separate, unul condus de dna Roure, iar celălalt de dl Demetriou.

Centrul de îndepărtare a imigranților Yarl's Wood

Introducere

Yarl's Wood este un centru de îndepărtare a imigranților special construit în acest scop. Una dintre clădiri a fost deschisă în noiembrie 2001, dar a fost închisă ca urmare a unor tulburări şi a unui incendiu în februarie 2002. Clădirea avariată a fost demolată. După reconstrucții extensive, cea de-a doua clădire a fost deschisă în septembrie 2003 cu o capacitate inițială de 60 de locuri. Capacitatea a fost extinsă la 120 până în august 2004, iar capacitatea operațională la 405 până în 2006. De la redeschiderea sa, acesta a devenit principalul centru de îndepărtare pentru femei şi familii.[1]

În 2006, Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestății Sale a efectuat o inspecție neanunțată. Conform raportului emis:

- s-au raportat unele progrese: numirea unui ofițer social pentru soluționarea problemelor practice ale deținuților; servicii de catering
- gestionarea diversității s-a îmbunătățit.
- relațiile dintre personal şi deținuți au rămas pozitive pe ansamblu.
- câteva îmbunătățiri în ceea ce priveşte îngrijirea sănătății şi educația, deşi mai rămân multe lucruri de făcut în ambele domenii.

Raportul notează

- Preocupări semnificative cu privire la aspecte legate de siguranța în centru.
- Dificultăți întâmpinate de către deținuți cu privire la obținerea de informații actualizate şi exacte referitoare la cazurile lor
- Îndepărtările sunt încă efectuate fără o înştiințare sau planificare adecvate.
- Lipsa de orientări suficiente privind gestionarea cazurilor de suicid şi de auto-vătămare pentru personal şi absența de evaluări de risc pentru locuirea în aceeaşi cameră.

Cea mai importantă preocupare: detenția copiilor. *Yarl's Wood deținea 32 de copii la momentul inspecției, dintre care şapte se aflau acolo de mai mult de 28 de zile. Nu existau încă dovezi cu privire la faptul că interesele acestora erau luate în considerare la momentul adoptării deciziilor referitoare la detenția inițială şi prelungită.*

Au fost organizate interviuri structurate cu 13 copii deținuți a căror perioadă medie de şedere în centru era de 23 de zile (întinzându-se din ziua sosirii până la 112 zile). Raportul notează că interviurile *ilustrează frapant efectul arestului şi al detenției subite asupra stării generale a copiilor şi amploarea temerilor şi a anxietăților acestora cu privire la situația lor şi a părinților lor.*

Vizita delegației LIBE

Vizita delegației a avut loc miercuri, 21 noiembrie.
A fost realizată o prezentare a centrului de către Brian Pollett, directorul Departamentului de servicii de detenție, Sarah Edwards, administrator BIA al centrului, Victoria Jones, director de contract SERCO. Au fost oferite următoarele informații:

[1] Raport privind o scurtă inspecție de monitorizare neanunțată a Centrului de îndepărtare a imigranților Yarl's Wood,13 – 16 februarie 2006 întocmit de către Inspectorul-şef al Închisorilor al Maiestății Sale

- Dacă la un punct de intrare în Regatul Unit o persoană soseşte fără a avea drept de intrare în Regat, aceasta este mutată în centru prin intermediul Securicor Grup 4. Alte persoane sunt deținute la domiciliu şi trebuie să informeze autoritățile.

- În centru se aflau la momentul vizitei 321 de deținuți – 64 membri de familie incluzând 33 de copii

- Populația era formată din 75% femei, 25% familii.

- Femeile adulte deținute erau ținute separat de familii din motive de protecție a copilului. Fiecare familie avea propria cameră sau mai multe camere dacă era necesar pentru familiile mai numeroase. 2 deținute în cameră în camerele pentru femei singure

- Şederea totală a fost de 14 zile. Cea mai lungă perioadă de şedere la momentul respectiv a unei mame cu copil a fost de 89 de zile.

- Conducerea centrului a încercat să educe copii deținuți în Yarl's Wood în cazurile în care aceştia atingeau vârsta şcolarității. Copiii nu studiază după planul de învățământ național la şcoala din centru – acest lucru este foarte dificil de realizat. Părinții aleg dacă copiii frecventează sau nu şcoala, majoritatea copiilor frecventând-o.

- Exista acces la facilități educaționale şi la bibliotecă.

- În ceea ce priveşte anumite probleme specifice din centru – nu existau prea multe probleme privind comportamente dificile. Dar una dintre probleme o reprezintă anxietatea deținuților, iar alta, dificultatea îndepărtării persoanelor şi a conducerii lor la avion.

- Persoanele erau încurajate să plece benevol.

- În ceea ce priveşte îndepărtarea: deținuților li se acordă o înştiințare de minim 72 de ore. Deținutul este informat cu privire la țara unde este retrimis (țara de origine, al cărei resortisant este) În cazul îndepărtărilor dificile, o escortă călătoreşte în avion cu deținutul până în țara de origine. Dacă persoanele sunt foarte refractare, sunt permise metode de control fizic – cătuşe, lanțuri la picioare, dar acestea trebuie autorizate de către un ofițer superior prin telefon. Dacă deținutul este cunoscut ca fiind o persoană sfidătoare, îndepărtarea este filmată.

- Consiliile independente de monitorizare (CIM) au fost prezente în toate centrele pentru monitorizarea situației. În prezent un CIM se află la Heathrow pentru monitorizarea îndepărtărilor.

- Ce tip de instruire primesc ofițerii de custodie? Aceştia beneficiază de o instruire de 8 săptămâni – inclusiv sănătate şi siguranță, control şi constrângere (PCC – Control fizic în îngrijirea adulților şi copiilor), securitate, competențe interpersonale, protecția copilului, diversitate, studii culturale, rasă şi religie (2,5 zile). Instruirea include monitorizare şi tutorat, prevenirea cazurilor de suicid şi conştientizare.

- Admisia deținuților? Deținuții pot sosi în orice moment al zilei. Aceştia sunt consultați de serviciul de îngrijire a sănătății în termen de două ore şi întrebați dacă au anumite probleme speciale. Admisia se face în limba engleză, dar se face apel la personal/alți

deținuți pentru traducere. Se caută noi modalități de efectuare a admisiilor – adică pe suport DVD în mai multe limbi străine.

- De ce sunt deținuții transferați de la un centru la altul? Din cauza problemelor comportamentale, acțiuni de intimidare, pentru a fi mai aproape de aeroport; nu sunt foarte multe transferuri de la Yarlswood (deoarece este singurul centru pentru femei şi familii). În cazul celorlalte centre – bărbații sunt transferați din cauza lipsei de paturi, mai ales în apropierea Londrei, prin urmare aceştia sunt deseori mutați în afara Londrei dacă cazul acestora pare să necesite o perioadă de timp mai mare pentru soluționare.

- Accesul la Internet nu este încă disponibil, dar se speră că acesta va fi în curând disponibil în cadrul centrului.

- Se consideră posibilitatea creării de locuri de muncă plătite în cadrul centrului – multe probleme asociate inactivității.

- Dispozițiile privind îngrijirea sănătății mintale în cadrul centrului – există asistente specializate în îngrijirea sănătății mintale înscrise şi disponibile în centru. Există un psihiatru invitat şi doi consilieri cu normă întreagă. Personalul este instruit să fie sensibil la problemele asociate intimidării şi sunt amplasate sisteme care să soluționeze aceste acțiuni.

- Directorul centrului se întâlneşte trimestrial cu ONG-urile – au fost câteva probleme cu Justiția Medicală şi s-a organizat o întâlnire pentru discutarea problemelor. Aceştia au în prezent o relație mai constructivă cu „noii prieteni".

- Au existat contacte între centru şi serviciul pentru protecția copilului din cadrul autorităților locale şi „Campionul Copiilor" aparținând acestuia, o persoană din cadrul autorității locale responsabilă cu îmbunătățirea măsurilor luate în ceea ce priveşte copiii.

Delegații au fost împărțiți în două grupe de câte 6 persoane pentru un tur al facilităților oferite în cadrul centrului, inclusiv al unei unități rezidențiale, al unei unități familiale, al sistemelor centralizate şi al educației.
Aceştia au inspectat facilitățile puse la dispoziția deținuților: o bibliotecă, un atelier pentru activități artistice sau de meşteşugărit şi sălile de mese. Documentele au părut a fi disponibile în multe limbi străine.

Centrul de primire a imigranților Oakington

Introducere

Centrul este operațional din 2000. Cu o capacitate operațională de 300 de locuri, centrul a găzduit atât familii, cât şi bărbați singuri şi femei singure.

Centrul de primire Oakington a fost primul centru de detenție din cadrul sistemului Fast Track din Regatul Unit. Acesta a fost inițial proiectat pentru găzduirea de persoane pentru o perioadă de maxim 10 zile.

În mai 2006 populația țintă a încetat să mai fie exclusiv axată pe cazurile din cadrul sistemului Fast Track, iar imigranții din cadrul DEPMU[1] (Unitate de gestionare a populației aflată în detenție sub escortă) au devenit un procent considerabil din numărul de imigranți sosiți zilnic în centru. Durata şederii migranților DEPMU în detenție variază; unii dintre ei au stat în detenție pentru mai mult de 9 luni.

Nu au mai fost găzduite femei deținute, iar Oakington a devenit un centru pentru bărbații singuri.

Începând cu 2003, s-a spus că centrul se va închide şi, au susținut ONG-urile, a existat o reticență în ceea ce priveşte investirea în facilități/servicii. De atunci, au fost efectuate extinderi pe termen scurt. Contractul de închiriere pentru amplasamentul actual expiră în iunie 2010, dar ar putea fi reziliat foarte rapid. Această situație nesigură comportă implicații în ceea ce priveşte strategia de personal. Contractele sunt deseori încheiate pe termen scurt (de până la 11 luni) şi este dificilă recrutarea de forță de muncă diferită ca urmare a zonei în care este localizat centrul.

În prezent, în centru sunt deținuți doar bărbați; aproximativ 40% dintre aceştia sunt prizonieri cetățeni străini (persoane din alte țări care şi-au ispăşit pedeapsa cu închisoarea şi sunt pe punctul de a fi trimise înapoi în țările lor) (situație prezentă la 8 noiembrie 2007).

Date actuale:

- Capacitate: 352 de locuri, bărbați singuri
- Tip de găzduire: Dormitoare (clădirile 19, 20, 26 şi 30 au o capacitate de 12 locuri pe cameră iar clădirea 39 de 8 persoane pe cameră)
- Gradul mediu de ocupare zilnic pentru luna octombrie 2007: 336
- Numărul de arestați cetățeni străini la 8 noiembrie 2007: 129 (39,4% din populația deținută în centru)
- Gestionat de: GSL UK Ltd (fostul grup 4) începând cu 2000
- Servicii medicale oferite de: Primecare Forensic Medical Services (PFMS) începând cu 2000
- Agenții de Voluntariat prezente în centru: Consiliul pentru refugiați (RC) şi Serviciul de consiliere cu privire la imigrare (IAS) începând cu 2000 (Centrul juridic pentru refugiați în perioada 2000 – septembrie 2006)

Ultimul raport al Inspectorului-şef al Închisorilor al Maiestății Sale notează că: situația pare să fie mai bună decât în alte centre; percepția deținuților a fost aceea că, Oakington a fost, pe ansamblu, un mediu sigur. Cu toate acestea, raportul notează preocupări, în special cu privire la utilizarea unității de plecare a deținuților (DDU) şi cu privire la situația copiilor deținuți. Nu era deținut niciun copil la momentul efectuării vizitei. Cea mai mare parte a recomandărilor Inspectorului-şef al închisorilor al Maiestății Sale cu privire la prevenirea cazurilor de suicid şi de auto-vătămare nu au fost respectate, iar procedurile anti-intimidare erau slabe conform raportului.

Vizita delegației LIBE

[1] Include clienți aflați în diferite etape ale procesului de solicitare de azil; clienți care intenționează să solicite azil, clienți cu cereri în curs de soluționare, clienți aflați în etapa finală a procesului de solicitare de azil sau deținuți imigranți. Acest grup include cazuri de arestați cetățeni străini şi de unități aparținând țărilor terțe.

Vizita în acest centru a avut loc joi, 22 noiembrie 2007.
Delegaţii s-au întâlnit cu Alan Kittle, director adjunct Servicii de detenţie, Susan Ward, administrator al Agenţiei pentru frontiere şi imigrare, David Dunford, asistent director pentru deţinuţi în cadrul sistemului Fast Track, Colin Hodgkins, administrator GSL al centrului, Penny Lambert, preşedinte Consiliul independent de monitorizare.

Informaţii oferite delegaţilor:

- Centrul era format din foste barăci ale forţei aeriene şi iniţial găzduia doar solicitanţi de azil din cadrul procesului Fast Track. Populaţia s-a schimbat în timp. Acesta deţinea la momentul vizitei foşti arestaţi cetăţeni străini cu grad scăzut de pericol (falsificare de documente, jafuri)

- ONG-ul Consiliul pentru refugiaţi deţinea un birou în cadrul centrului – reprezentanţi juridici sunt permanent prezenţi în centru pentru a explica deţinuţilor procedura Fast Track şi modalitatea de apel din străinătate. (În alte centre aceşti consultanţi juridici nu se află în centru ci vin din exterior). Cu toate acestea, există fonduri pentru consiliere juridică pentru deţinuţii din cadrul procedurii Fast Track, dar nu şi pentru ceilalţi, care nu au un acces direct la serviciile Consiliului pentru refugiaţi. Lipsa de facilităţi privind consilierea se poate înregistra pentru alte persoane care nu fac parte din procesul Fast Track.

- Serviciul de consiliere pentru imigrare este o instituţie filantropică naţională care oferă consultanţă şi reprezentare juridică – în special pentru cazurile din cadrul sistemului Fast Track. Aceştia oferă, de asemenea, câteva fonduri pentru cazurile care nu fac parte din sistemul Fast Track – pentru a asista cererile noi şi procedurile de apel.

- Există o relaţie foarte bună între personal şi deţinuţi, deşi au fost exprimate preocupări în timpul inspecţiile anterioare efectuate în centru.

Exista un reprezentant al CIM prezent în centru, numit de către Secretarul de stat, independent de BIA şi liber profesionist, care întocmeşte un raport anual privind administrarea globală a centrului. Reprezentantul CIM a părut să fie foarte nemulţumit de starea materială a centrului.

Delegaţii au vizitat aripile centrului în care erau ţinuţi deţinuţii. Din cauza limitei impuse asupra numărului de persoane permise înăuntru, o parte a delegaţiei a trebuit să rămână în sala de conferinţe.

Exista o sală de vizite, destul de mică, permiţând un grad scăzut de intimitate. Exista o curte mare şi o sală multiconfesională.
Nu exista acces la internet, dar exista posibilitatea de a urma cursuri de instruire IT.
Clădiri destinate găzduirii: facilităţi tip dormitor, care permit deţinuţilor un grad scăzut de intimitate şi potenţiale situaţii de tensiune crescută în cazul în care aceştia au un somn neliniştit. Există un acces liber în aceste zone pe perioada zilei.
Existau, de asemenea, celule de izolare în centru, condiţiile din aceste celule erau mai precare decât în restul centrului şi plasau persoanele într-o situaţie foarte vulnerabilă.

Folosirea de câini de patrulare în exteriorul centrului a ridicat mari preocupări în rândul deţinuţilor. Dar au existat numeroase cazuri de evadare din centru şi acesta este motivul pentru care au fost adăugate bariere şi o echipă de patrulare pe timp de noapte.

Reprezentanţii Consiliului pentru refugiaţi şi cei ai CIM au vorbit cu câţiva participanţi ai delegaţiei în timp ce reprezentantul BIA şi administratorul centrului erau angajaţi în alte activităţi. Aceştia au vorbit mult mai deschis decât în prezenţa altor persoane şi şi-au exprimat următoarele preocupări:

- Lipsa de examinare independentă a procedurii de reclamare. (reclamaţiile sunt studiate de fapt de BIA şi de liber profesionistul privat – şi de cele mai multe ori nu sunt monitorizate)
- Lipsa folosirii de interpreţi (serviciul de telefonie este foarte scump - £12)
- Lipsa de reprezentare juridică –mai ales pentru cazurile care nu fac parte din procedura Fast Track.
- Frecvenţă mare de transferuri de deţinuţi de la un centru la altul fără a se lua în considerare întâlnirile cu reprezentanţii juridici sau cu cadrele medicale deja stabilite.
- Procesul decizional cu privire la cine este deţinut şi cine nu pare arbitrar – deseori bazat pe existenţa paturilor disponibile.
- În termeni de cifre/statistici – Statisticile privind durata şederii au fost eliminate din registrul de statistici!
- Deseori lipsa de interpreţi în cadrul interviurilor (pentru cazurile nesuspensive) şi lipsa interpreţilor la întâlnirile medicale.
- Lipsa de statistici privind conflictele dintre generaţii. ONG-urile au păstrat statistici - În 2005 - 241 cazuri dintre care 60% s-au dovedit a fi copii – în prezent o pre-selecţie mai atentă. Încă mai există conflicte între generaţii la acest centru.

Centrul de îndepărtare a imigranţilor Harmondsworth

Introducere

Harmondsworth a fost deschis în septembrie 2001. Era cel mai mare centru de îndepărtare a imigranţilor, deţinând aproximativ 500 de persoane. Aproximativ 2 000 de persoane treceau lunar prin secţia de primire a acestuia, la orice oră din zi sau noapte. Mulţi au petrecut aici doar o scurtă perioadă de timp, dar unii au petrecut luni sau chiar ani în acest centru. [1]

În ultimii ani, centrul a suferit tulburări majore şi aparent o închidere auto-indusă. Acesta a fost închis la jumătatea anului 2004 şi redeschis în octombrie 2004.

Două aripi ale centrului au fost permanent închise. Acestea sunt plănuite pentru demolare şi înlocuite cu aripi de protecţie împotriva revoltelor, echivalente închisorilor de categoria B (cu grad ridicat de securitate). Acestea vor fi redeschise în 2009.

Iniţial centrul găzduia atât familii, cât şi bărbaţi şi femei singure; în prezent, Harmondsworth deţine doar bărbaţi adulţi singuri.
Având în vedere închiderea unor aripi, în prezent capacitatea este de 250 de locuri.

Centrul este contractat către Kalyx (fostele Servicii de detenţie ale Regatului Unit), o filială a Sodexho. Contractul a intrat în vigoare aproximativ în 2003.

[1] Raport privind o inspecţie neanunţată la Centrul de îndepărtare a imigranţilor Harmondsworth, 17–21 iulie 2006 a Inspectorului-şef al Închisorilor al Maiestăţii Sale

Anne Owers, Inspector-şef al Închisorilor, a emis un raport privind acest centru la sfârşitul anului 2006; ea a descris raportul privind Harmondsworth ca fiind cea mai slabă evaluare emisă vreodată cu privire la centrele de îndepărtare a imigranților.

Inspectorii au găsit motive grave de îngrijorare la vremea respectivă: centrul nu obținea rezultate satisfăcătoare la niciunul dintre testele efectuate de inspectorat cu privire la garantarea unui mediu sănătos de luare în custodie.

Inspectorii au constatat că: peste 60% din deținuți au declarat că nu se simt în siguranță; 44% din deținuți au declarat că au fost victime ale personalului deținuții au descris câțiva ofițeri responsabili cu custodia ca fiind „agresivi", „care intimidează" şi „nefolositori".

Potrivit ONG-urilor, noua conducere din vara anului 2006 a adoptat o abordare cu totul diferită şi s-au înregistrat progrese considerabile în ciuda tulburărilor. Mai sunt multe de făcut în ceea ce priveşte cultura organizațională, dar accentuarea exagerată a securității se află într-o tendință de scădere.

Facilitățile medicale sunt mai extinse decât în majoritatea celorlalte centre, iar deținuții cu probleme de sănătate sunt deseori transferați la Harmondsworth. Cu toate acestea, nu există un consilier sau psihiatru în cadrul centrului.

O echipă responsabilă cu asistența socială formată din şase membri şi cu resurse considerabile a fost înființată recent. Există, în mod evident, o dorință de a veni în întâmpinarea nevoilor deținuților, însă cele mai presante probleme sociale (de exemplu accesul la consiliere pentru a finaliza apelurile în cadrul procedurii Fast Track, colectarea de bunuri) nu se numără printre atribuțiile echipei responsabile cu asistența socială.

- 259 paturi în două aripe – 154 în cadrul procesului Fast Track
- Centru foarte bun în ceea ce priveşte îngrijirea medicală – persoanele aflate în greva foamei sunt deseori trimise aici.
- CIM – Problema lipsei de contact dintre echipele responsabile cu imigrația şi deținuți.
- Cea mai mare parte a conversațiilor se referă la motivele pentru care sunt acolo, la motivele pentru care nu pot fi ieşi pe cauțiune, la cât timp vor sta acolo.
- CIM au efectuat recent o monitorizare intensă timp de o săptămână – situația s-a îmbunătățit de la ultimul raport incriminator inspecția (inspecție a închisorilor din ordinul Maiestății Sale) în 2006.

Vizita delegației LIBE

Vizita a avut loc vineri 23 noiembrie 2007.
Delegația a petrecut 45 de minute pentru controlul de securitate. A fost singurul centru vizitat unde s-a aplicat un asemenea control strict.
Delegația s-a întâlnit prima dată cu d-na Sandra Parnell, administrator BIA al Harmondsworth Alan Hollett a oferit o privire de ansamblu asupra centrului Harmondsworth şi a condițiilor de detenție.
Delegația s-a întâlnit, de asemenea, cu membri ai IMB.
Unei părți a delegaților li s-a permis efectuarea unui tur al facilităților centrului, incluzând o unitate rezidențială şi centrul pentru educație şi sport.
Restul delegaților care nu au făcut turul facilităților din centru au rămas în sala de conferințe.

Aceştia au discutat puţin cu deţinuţii.

Unii dintre aceştia sunt „Cazuri Dublin II" – persoane care au sosit în Regatul Unit prin alt stat membru al UE şi care aşteaptă să fie trimişi în ţara respectivă.

Una dintre persoane era din Liberia şi a declarat că a fost în detenţie timp de 6 luni. O altă persoană care venise din Vietnam fusese în închisoare înainte şi se afla în centru de 3 luni. Un alt rezident provenea din Jamaica – se afla în centru timp de 10 luni şi era în aşteptarea revizuirii judiciare. Alte persoane veniseră din Sri Lanka, Azerbaijan, Pakistan, şi Irak. Deţinuţii erau nemulţumiţi de durata detenţiei şi de faptul că nu fuseseră informaţi corespunzător cu privire la ce li se întâmpla. Centrul era curat şi bine dotat. Imigranţii care solicită îngrijire medicală specializată sunt duşi la spitalele locale.

ÎNTÂLNIREA CU MINISTRUL ÎNSĂRCINAT CU ASPECTE LEGATE DE AZIL ŞI IMIGRARE, MEG HILLIER, MP

Întâlnirea cu ministrul a avut loc la 23 noiembrie 2007 şi a durat aproximativ o oră.

Ministrul a acceptat întrebările cu răbdare şi a răspuns adecvat:

Ca răspuns la o întrebare a unui delegat privind problema absenţei unui durate maxime de detenţie şi detenţia extrem de lungă, în unele cazuri raportate de ONG-uri, ministrul a afirmat că persoanele refuză să plece benevol şi că, prin reţinerea acestora în detenţie, autorităţile naţionale află care sunt imigranţii ilegali. În ceea ce îi priveşte pe imigranţii fără niciun document de identitate, paşaport sau act de identitate, ministrul a evidenţiat faptul că autorităţile naţionale încurajează persoanele fără acte de identitate să-şi contacteze ambasadele şi să coopereze în vederea accelerării procesului.

Mai mult, discuţia s-a axat pe deciziile luate de administraţie cu privire la cererile solicitanţilor de azil şi pe procedurile de apel. Ministrul a răspuns că Ministrul Justiţiei este responsabil de această chestiune şi că există un întreg proces judiciar şi judecători specializaţi în probleme de imigrare care se ocupă de cererile în cauză.

Membrii au solicitat clarificări privind detenţia copiilor în centrele de detenţie cu trimitere specială la Yarl's Wood. Ei au ridicat, de asemenea, problema persoanelor cu antecedente penale care sunt deţinute împreună cu imigranţii şi cu solicitanţii de azil deţinuţi în centre, situaţia îngrijirii sănătăţii, a sănătăţii mintale şi a accesului la Internet. Ministrul a atras atenţia asupra faptului că copiii sunt în siguranţă; în privinţa necesităţii de a reduce numărul copiilor aflaţi în detenţie, aceasta a afirmat că guvernul se ocupă de acest aspect. Cu privire la sănătatea mintală şi îngrijirea sănătăţii, ministrul a explicat că aceste probleme sunt tratate cu toată seriozitatea. Iar în ceea ce priveşte accesul la Internet, a declarat că se încearcă ameliorarea accesului în toate centrele.

Un delegat a întrebat de ce există atâtea transferuri de deţinuţi între diferite centre. Ministrul a răspuns că scopul nu este mutarea acestora dintr-un centru în altul, ci că acest lucru este uneori necesar.

Discuția a continuat cu întrebarea privind criteriile utilizate în stabilirea adecvării procedurii Fast Track. Membrii au dorit să știe dacă există o legătură cu lista țărilor sigure. Aceştia şi-au exprimat temerile cu privire la lista în cauză, deoarece ar putea exista contradicții între lista lor de țări sigure şi cea de țări în pericol şi au întrebat cum pot fi evitate astfel de contradicții.

Ministrul a exprimat dificultățile întâmpinate în determinarea naționalității migranților şi solicitanților de azil. Administrația respectă o circulară anume a ministerului privind lista de țări sigure. În plus, aceasta a explicat situația popoarelor aflate într-adevăr în conflict, astfel cum se discută în prezent despre iranieni şi afgani.

Membrii au cerut la începutul întâlnirii câteva exemple de contracte încheiate între autoritățile publice şi întreprinderile private care guvernează centrele de detenție şi, de asemenea, statistici privind durata detenției. Ministrul s-a angajat să furnizeze delegației Parlamentului toate informațiile solicitate. Până în momentul de față nu s-au primit astfel de informații sau documente, în ciuda numeroaselor solicitări din partea secretariatului Comisiei pentru libertăți civile a Parlamentului European.

RECOMANDĂRI

1. Deşi condițiile din centre par să fie în general bune, detenția ar trebui să fie o excepție şi nu regula generală. Pentru deținutul individual, ceea ce contează este statutul de deținut în sine şi calitatea deciziilor care au condus la acest statut.

2. Durata detenției ar trebui să fie limitată. Nu ar trebui trecut cu vederea faptul că unii dintre solicitanții de azil au trecut prin experiențe traumatizante care i-au determinat să solicite azil în UE.

3. Consilierea judiciară şi informarea pe perioada detenției ar trebui să fie garantate.

4. Detenția copiilor, chiar şi însoțiți, ar trebui evitată. Cazurile în care copii trebuie să fie cu părinții sau cazurile de deținuți părinți trebui să fie tratate în mod diferit. Cu toate acestea, detenția aplicată în cazurile în care nu poate fi evitată trebuie să fie cât mai scurtă posibil. Bunăstarea şi educația copiilor reprezintă un considerent extrem de important.

5. Detenția femeilor însărcinate ar trebui să fie interzisă.

6. Soluții alternative detenției trebuie căutate în cazul familiilor.

7. Garantarea faptului că normele privind persoanele vulnerabile sunt aplicate în practică.

8. Garantarea îngrijirii medicale, psihologice şi psihiatrice a deținuților.

9. Mulți foşti arestați cetățeni străini sunt deținuți în aceste centre. O parte dintre aceştia sunt infractori de drept comun. Alții sunt doar persoane care au fost condamnate pentru intrare ilegală sau pentru depăşirea perioadei legale de şedere în Regatele Unite. Majoritatea celor din ultima categorie nu posedă documente. Foştii arestații cetățeni străini ar trebui să fie ținuți separați de imigranții ilegali.

10. Regatul Unit ar trebui să ia toate măsurile pentru reducerea numărului de transferuri de la un centru la altul pe teritoriul Regatului Unit, mai ales în cazul îndepărtării în Scoția sau în

Irlanda de Nord, unde există o legislație diferită. Acest aspect afectează rezultatele în cazurile medicale şi judiciare şi măreşte riscul dispariției posesiunilor.

11. Îmbunătățirea vizitelor efectuate în centre de către ONG-uri şi, de asemenea, pe durata procedurii de returnare.

12. Îmbunătățirea accesului la Internet în toate centrele.

13. Preocupări privind practica audierilor pentru ieşirile pe cauțiune automată (la distanță) şi, prin urmare, absența abilității de a interacționa cu consilierul juridic.

14. Următoarele practici ar trebui urmate în toate centrele de detenție:
    - prezența Consiliilor independente de monitorizare (CIM),
    - servicii de susținere şi consiliere juridică la fața locului (precum, de exemplu, Consiliul pentru refugiați şi Serviciul de consiliere pentru imigrare din centrul Oakington)
    - furnizarea de informații în mai multe limbi,
    - facilități multiconfesionale la fața locului.

15. Întrucât procesul Fast Track pare să fie foarte rapid, acesta poate conduce la decizii nedrepte; procesul ar trebui revizuit astfel încât rapiditatea să nu acționeze în detrimentul instrumentării corecte şi juste a fiecărui caz individual.

Annex 1

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

LIST OF PARTICIPANTS

MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

Martine ROURE – Head of delegation
Panayiotis DEMETRIOU – Rapporteur

Sarah LUDFORD
Jean LAMBERT

Philip BRADBOURN (hors quota)
Mary HONEYBALL (hors quota)
Geoffrey VAN ORDEN (hors quota)

ASSISTANTS TO MEMBERS

Edoardo BOGGIO (assistant to Giusto CATANIA)
Pauline CHAIGNE (assistant to Martine ROURE)
Eirini GEORGIOPOULOU (assistant to Panayiotis DEMETRIOU)
Alastair LITTLE (assistant to Philip BRADBOURN)
Rachel SHEPPARD (assistant to Jean LAMBERT)

STAFF OF THE POLITICAL GROUPS

Mercedes ALVARGONZALEZ (EPP-DE)
Adam ISAACS (EPP-DE)
Annie LEMARCHAL (PES)
Joëlle FISS (ALDE)
Cristine SIDENIUS (GREENS)
Chiara TAMBURINI (GUE)

STAFF OF THE SECRETARIAT OF THE COMMITTEE ON CIVIL LIBERTIES,

JUSTICE AND HOME AFFAIRS

Ana DUMITRACHE
Cristina RODRIGUES

STAFF OF THE EUROPEAN PARLIAMENT UK OFFICE

Dermot SCOTT

INTERPRETERS – EN and FR languages

K. TAYLOR (head of team)
S. BORDES
J. PEDUSSAUD

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Mobile phone: 0032 (0) 475 754.668
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Annex 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to UK
21-23 November 2007

FINAL PROGRAMME

The purpose of the visit to UK is to ascertain directly the situation regarding the reception of asylum seekers and irregular migrants in UK, to check the implementation of Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.

This visit to UK follows similar delegations to Italy (Lampedusa), Spain (Ceuta and Melilla, Canary Islands), France (Paris), Malta, Greece (Samos and Athens) and Belgium.

Wednesday 21 November 2007

8:59	Eurostar train from Brussels to London
10:01	**Arrival in London** (Saint Pancras station)
10:01 – 11:00	**Travel by bus to the hotel and registration at the hotel** (NH Harrington Hall, Address: 5-25 Harrington Gardens, SW7 4JB London, Tel.: +44.20.73969696)

11:00 – 12:00	**Meeting with organisations and NGOs active in the field of asylum and immigration** (location: hotel NH Harrington Hall)
12:00 – 13:00	**Lunch** at the hotel
13:00 – 14:45	Travel by bus to the **immigration removal centre Yarl's Wood**[1] (Clapham)
14:45 – 17:00	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *Yarl's Wood is a purpose-built immigration removal centre. Two blocks housed up to 900 detainees. One of the blocks opened in November 2001 but was closed following a disturbance and a fire in February 2002. The damaged block was razed. After extensive rebuilding, the second block opened in September 2003 with an initial capacity of 60. Capacity was expanded to 120 by August 2004, and to operational capacity of 405 by 2006. Since reopening it has become the main removal centre for women and families.* [2]
17:00 – 19:00	Return travel by bus to hotel (NH Harrington Hall)

Free Dinner (suggestions for restaurants distributed to the delegation)

Night in London

Thursday 22 November 2007

8:00 – 10:00	Travel by bus to the **Oakington Immigration Reception Centre** (near Bedford)[3]
10:00 – 11:45	**Visit of the centre**, discussion with the authorities *The centre has been in operation since 2000. With an operational capacity of 300, the centre used to accommodate a mix of families, single males and single females. It was originally designed to accommodate people for maximum 10 days.* *As the centre was due to close towards the end of 2006, it seems that there has been a reluctance to invest in facilities/services. However, it seems now that the functioning of the centre might be extended until*

[1] Yarl's Wood Immigration Removal Centre
Twinwoods Road, Clapham, Bedfordshire, MK41 6HL

[2] Report on an unannounced short follow-up inspection of Yarl's Wood Immigration Removal Centre,13 – 16 February 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

[3] Oakington Barracks, Longstanton, Cambridgeshire, CB4 5EJ

June 2010. NGOs seem very concerned about the situation in this centre.
At present, it seems that only men are detained in the centre; appreciatively 40 % of them are Foreign National Prisoners (persons from other countries who have finished their time in prison and are about to be returned to their country) (situation on the 8th November 2007).

11:45 – 13:45 Bus to London

13:45 – 15:00 **Lunch** in London – **proposed restaurant: Atrium**, Four Millbank, London SW1P 3JA Tel 0044 20 72 33 00 32

15:15 – 16:15 **Meeting with the Minister** in charge with asylum and migration issues, **Meg HILLIER MP**

16:15 – 17:00 Return to the hotel (NH Harrington Hall)

Free evening

Night in London

Friday 23 November 2007

8:30 – 9:30 Travel by bus to the immigration removal **centre Harmondsworth**[1] (near Heathrow Airport)

9:30 – 11:00 **Visit of the centre,** discussion with the authorities

Harmondsworth opened in September 2001. It used to be the largest immigration removal centre, holding around 500 people. Around 2,000 people each month used to pass through its reception area, at all hours of the day and night. Most spent only a short time there; though some could spend months or even years there.

Over recent years, the centre has experienced a major disturbance, and an apparently self-inflicted death. It closed in mid-2004 and reopened in October 2004. Given the closure of part of the wings, the capacity is now of 250 people.

Originally holding families as well as single men and women, it seems that at the time of the inspection carried out by HM Chief Inspector of Prisons in July 2006 Harmondsworth held single male adults only.

Number held on 17 July 2006: 481

[1] Harmonsworth Immigration Removal Centre
Colnbrook by Pass, Harmondsworth, West Drayton, UB7 0HB

Operational capacity: 501[1]

11:00 – 12:00: Return travel by bus to London, to the EP Information Office

12:15 – 13:00 **Press conference** (location: the EP Information Office, 2 Queen Anne's Gate, London SW1H 9AA)

13:00 – 13:45 Bus to the hotel (NH Harrington Hall)

Free travel back

Possibilities for taking the Eurostar to Brussels:
14:32 (arrival in Brussels at 17:23), 16:05 pm, 16:55 pm, 18:32 pm, 19:35 pm

[1] Report on an unannounced inspection of Harmondsworth Immigration Removal Centre 17–21 July 2006 by HM Chief Inspector of Prisons

Annex 3

Organisations and NGOs that were invited to the meeting which took place on the 21 November 2007, London

THE INDEPENDENT MONITORING BOARDS
ASSOCIATION OF VISITORS TO IMMIGRATION DETAINEES (AVID)
REFUGEE COUNCIL
IRR - INSTITUTE OF RACE RELATIONS
LIBERTY - ALSO KNOWN AS THE NATIONAL COUNCIL FOR CIVIL LIBERTIES
JESUIT REFUGEE SERVICE UK
NORTHERN IRELAND HUMAN RIGHTS COMMISSION
NATIONAL COALITION OF ANTI-DEPORTATION CAMPAIGNS
GROUP LONDON NO BORDERS
LONDON DETAINEE SUPPORT GROUP (LDSG)
BLACK WOMEN'S RACE ACTION PROJECT AND ALL AFRICA WOMEN'S GROUP

ORGANISATIONS SPECIALISED IN SPECIFIC CENTRES

YARL'S WOOD BEFRIENDERS
ASYLUM WELCOME (IRC Campfield House)
OAKINGTON FRIENDS VISITING GROUP
DOVER DETAINEE VISITING GROUP
HASLAR VISITORS GROUP

NGOS DEALING WITH LEGAL REPRESENTATION OF DETAINEES

BAIL CIRCLE
BAIL FOR IMMIGRATION DETAINEES (BID)
DETENTION ADVISORY SERVICE (DAS)
IMMIGRATION LAW PRACTITIONERS ASSOCIATION (ILPA)
REFUGEE LEGAL CENTRE (RLC)

ORGANISATION SPECIALISED IN MEDICAL MATTERS

MEDICAL JUSTICE NETWORK

ORGANISATIONS IN BRUSSELS

EUROPEAN COUNCIL ON REFUGEES AND EXILES (ECRE)
INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR MIGRATION (IOM)
AMNESTY INTERNATIONAL
HUMAN RIGHTS WATCH (HRW)
FEDERATION INTERNATIONALE DES DROITS DE L'HOMME (FIDH)

Annex 4

The following countries are NSA designated states

NSA Countries from 1 April 2003

 Albania(ALB)

 Jamaica (JAM)

 The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM)

 Moldova (MDA)

 Serbia (SRB) including Kosovo (KOS)

 Bolivia (BOL)

 Brazil (BRA)

 Ecuador (ECU)

 Ukraine (UKR)

NSA Countries from 1 April 2003

 India (IND)

NSA Countries from 2 December 2005

 Mongolia (MNG)

 Ghana (GHA) Males only

 Nigeria (NGA) Males only

Sri Lanka (LKA) was removed from the designated list on 13 December 2006. Decisions made may still be certified on a case by case basis but should not be certified with reference to art. 94(3). This also applies to Bangladesh (BGD) which was removed from the de-signated list on 22 April 2005.

Bulgaria (BGR) and Romania (ROM) became part of the EU and were removed from the designated list with effect from 1 January 2007

NSA Countries from 28 July 2007

 Bosnia Herzegovina (BIH)

 Gambia (GMB) Males only

 Kenya (KEN)

 Liberia (LBR) Males only

 Malawi (MWI) Males only

 Mali (MLI) Males only

 Mauritius (MUS)

 Montenegro (MNE)

 Peru (PER)

 Sierra Leone (SLE) Males only

You should also refer to the Fast Track Suitability List for further clarification

Consideration of the asylum and/or human rights claim made by an individual entitled to reside in one of the above countries must only be made by NSA trained Case Owners and accredited Senior Caseworkers.
A claim from any nationality may be certified on a case by base basis.
Please refer to the Asylum Instruction on Certification under Section 94 for further details